

Обжалвано е наказателно постановление (НП) № *** от 31.12.2021 год., издадено от директор на РД "Автомобилна администрация" град Стара Загора.

Жалбоподателят ЕТ "Ив.П.", представлявано от Ив.Т.П. твърди, че НП е незаконосъобразно и моли същото да бъде отменено. В съдебно заседание чрез упълномощения си защитник поддържа направеното с жалбата искане.

Въззиваемата страна РД "Автомобилна администрация" град Стара Загора, редовно призована, не изпраща представител в съдебно заседание.

Съдът, като прецени събраните доказателства и служебно провери изцяло законосъобразността на НП, намери за установено следното:

С обжалваното НП, издадено въз основа на акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № *** от 22.11.2021 год., жалбоподателят е санкциониран на основание чл.178б, ал.7 от ЗДвП - Закон за движение по пътищата ("За нарушения на изискванията за провеждане на обучение на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство и на изискванията при водене на свързаната с тях документация, за които не е предвидено друго наказание, виновните се наказват с глоба или с имуществена санкция в размер 500 лв.") за нарушение на чл.24а, ал.1, т.1 от Наредба № 37 от 02.08.2002 год. на МТ ("Лицата, получили разрешение за теоретично и практическо обучение на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС, са длъжни да осигурят провеждането на обучението на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС в съответствие с условията и реда, определени в тази наредба и учебната документация по [чл.153, т.1 от ЗДвП](#)."), изразяващо се в това, че на 24.11.2020 год. в град Стара Загора, ул."Света Троица" № 114 /адрес на учебния център/, като лице получило Разрешение за теоретично и практическо обучение на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на МПС на територията на Областен отдел "Автомобилна администрация" Стара Загора № ***, валидно до 14.02.2023 год. не е осигурил провеждането на обучение на кандидата М.Т.Т., с ЕГН ***** за придобиване на правоспособност за управление на МПС в съответствие с условията и реда, определени в учебната документация по чл.153, т.1 от ЗДвП, като видно от Учебен картон № *** от 24.11.2020 год. кандидатът е започнал практическо обучение в ЕТ, след като е преминал теоретично обучение в друг учебен център, но липсва заверено копие на учебния картон, издаден на кандидата от Учебния център, провел теоретичното обучение.

В случая във вина на жалбоподателя е вменено нарушение на [чл.24а, ал.1, т.1 от Наредба № 37 от 02.08.2002 год.](#) на МТС, съгласно която лицата, получили разрешение за теоретично и практическо обучение на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС, са длъжни да осигурят провеждането на обучението на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС в съответствие с условията и реда, определени в [тази наредба](#) и учебната документация по [чл.153, т.1 от ЗДвП](#). Съответно разпоредбата на [чл.153, т.1 от ЗДвП](#) гласи, че Министърът на образованието и науката утвърждава учебната документация за обучение на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на моторни превозни средства. Така посочените правни норми не съдържат правило за поведение, което да може да се посочи като нарушено, т. е. се явяват бланкетни. В обстоятелствата по нарушението, както в АУАН, така и в атакуваното наказателно постановление липсва конкретизация на съответните изисквания на учебната документация, към които препраща [чл.24а, ал.1, т.1 от Наредба № 37 от 02.08.2002 г.](#) и които се твърди, че не са били спазени от нарушителя.

Изискванията за учебната документация са уредени с Заповед № РД-09108/24.08.2007 год. /изм. и доп. с Заповед № РД-09-37/29.01.2016 год./ на Министъра на образованието и науката, с която е утвърдена учебната документация за обучение на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС от категориите: М, А, В, С, Д, В+Е, С+Е, Д+Е, Ткт, Ттб и Ттм и подкатегиите А1, В1, С1, Д1, С1+Е и Д1+Е. Заповедта е публикувана на сайта на Министерството на образованието и науката. Тъй като учебната документация по [чл.153, т.1 от ЗДвП](#) включва различни изисквания към документооборота, продължителността на обучението, разпределението на отделните модули- теоретично и практическо обучение, то е било необходимо в наказателното постановление да се посочи кое от тези изисквания е нарушено от санкционираното лице. Последното е необходимо предвид законовото изискване за точно и пълно описание на нарушението, което да съответства на приетата за нарушена разпоредба.

На следващо място, съдът намира, че не е посочена дата на извършване на нарушението, която се явява задължителен реквизит от съдържанието, както на АУАН, така

и на наказателното постановление. В конкретния случай е посочена датата на установяване на нарушението 24.11.2020 год., която обаче е различна от датата, когато са нарушени изискванията на чл.24а, ал.1, т.1 от Наредбата, т. е. е започнало практическото обучение на кандидата, след като е преминал теоретично обучение в друг учебен център, но не е представено копие от учебния му картон, издаден на кандидата от Учебния център, провел теоретичното обучение. Тази дата е възможно да се установи, предвид че е налична и водената от жалбоподателя документация във връзка с обучението на кандидата. Още повече, че в хода на проведеното съдебно следствие така посоченото копие от учебния картон, издаден на кандидата от Учебния център, провел теоретичното обучение е представен и е бил наличен към момента на извършване на проверката. Горепосочените липси в задължителното съдържание на АУАН и атакуваното наказателно постановление представляват допуснати нарушения на императивните изисквания на [чл.42, т.3](#) и [т.5 от ЗАНН](#) и [чл.57, ал.1, т.5](#) и [т.6 от ЗАНН](#) и обосновават извод за незаконосъобразност и съответно отмяна на атакуваното наказателно постановление.

С оглед на изложените съображения съдът намира, че обжалваното НП е незаконосъобразно и следва да бъде отменено като незаконосъобразно и издадено при съществени нарушения на процесуалните правила.

По делото липсват искания за присъждане на разноски, поради което съдът не дължи произнасяне в тази насока.